

**LEGVM PON||IFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xiii. De æuitate, & qualitate, & ordine præsiciundorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

De æuita. & qua. & ord. præfic. 19

tionem officii ne habeto. si nec sciuit:ni crassa,
supina ignorantia erit, catus, sagus, ac discretus
pontifex cum eo dispensato.

Nam & cum clericis suis, qui ab excommu-<sup>2. Cum
nicato episcopo ordines recepsint, episcopis di-
spensare liceto.</sup> clericis.

*De æuitate, & qualitate, & ordine
præficiundorum. Tit. 13.*

QVI ecclesiis præficiundi erunt, qua æuita-
te, qualitate, ordine esse debeant, dein-
ceps cautum esto.

Ecclesiæ non nisi personis, quæ æuitatem, ^{2. Ex ra-}
& scientiam habeant, creditor, committuntor.
Qui secus faxit, olli debita pœna infligitor.
eius institutionem & cōcessionem qui superior
erit viribus carere decernito.

Itaque (exempli gratia) intra 14. annum cō-^{3. Indeco-}
stituto nemo cuiuslibet ecclesiæ personatum
concedito. si quis faxit: factum irritator, ino-
bedientia punitor.

Et generaliter quæ personæ ad curam anima-^{4. Eā te.}
rum in ecclesiis ordinandæ erunt, scientia, mo-
ribus, & æuitate Lateranensis concilii institutis
congruunto. Aliæ nec obtentu literarum apo-
stolicarum in ecclesiis instituuntor. Vni plureis
ecclesiæ ne committuntor. Nisi ex vna pende-
bunt, aut ita tenucis erunt, vt proprios alere fa-
cerdotes competenter non possint, vnam, quæ
maluerit, dimittere cogitor.

Maxumè autem in episcopo inliteratur, & in-<sup>15. Quā-
uis.</sup>

C iii

De Æuitate & qua. ordi. præfi.

sufficiētiæ nota ne esto. si ipso factō euidēs erit,
nec nisi cōtra deum & sanctiones canonicas po-
terit tolerarier: ipsus a pōtificalis officii exequu-
tione & administratione ecclesiæ amouetor.

14. Cum
sit.

Episcopi quos in sacerdotes promouebunt,
diligenter per se, vel alios viros idoneos super
diuinis officiis, ecclesiasticisque sacramentis in-
struunto. si ruđeis & ingnari ordinati erunt: &
hi, & ordinatores vltioni graui subiacento. pau-
ci boni quām multi mali ministri potiū sunt.

13. Ac-
cepimus.

Quos ergo ordinabunt, ne minus idonei sit,
cauento. At si cui, vt à se aut præcessore suo ad
sacros ordines sine titulo promoto de beneficio
ecclesiastico prouideat, in forma cōmuni man-
dabitur: quē ad ordines suscepit, ad beneficium
ecclesiasticum obtainendum idoneum reputato.
exceptionem contra illum, ni postquam pro-
motus fuerit indignum se reddiderit, ne prēten-
dito. Si tamen in mandato clausula, **S I I D O**
N E V S E S T, ex superabundanti adiecta erit:
quas contra ipsum proponet exceptiones au-
diuntor.

9. Amul
tis.

Hypodiaconum, sicut & diaconum, vel sacer-
dotem in episcopum elégere liberè liceto.

10. Tuam

Sed & si qua necesitas instabit: in minori-
bus ordinibus constitutum in abbatem adsume-
re liceto. Qui tamen à laicis ad dignitatem peti-
tus erit, quanuis honestate & industria ipsum
commendāte ex officio prouidētis adsumptus,
ad sacros ordines ne adscendito. Si ii, à queis pe-
titus erit, consanguinitate adfinitatēve ipsi con-
iuncti erunt: contra ipsum sinistra suspicio esto.

Alioquin abbates, decani, præpositi, archi- 1. Ut ab-
presbyteri, si non sunt, presbyteri: qui archidia- bates.
conatus tenent, diaconi efficiuntur. Si qua iusta
causa prohibebit, ut esse non possint: prælatio-
nes amittuntur.

Ad regimen parochialis ecclesiæ, nisi Hypo- 5. Prete-
diaconus erit ad minus, nemo admittitor. Si ta- rea.
men in minoribus est constitutus, & intra breue
tempus poterit in presbyterum ordinarier: huc
dispensatiuè adsumere licet.

Qui clerici in ecclesia ad maiores ordines pro- 6. Queris
moueri recusabunt, si utilitas ecclesiæ, aut neces-
fitas id exigent, & erunt ab eo, cuius iurisdictione
ni commissi sunt, digni iudicati: per amissionem
locorum, & beneficii subtractionē adpella. re-
cogūtor. Si propter aliqua sua peccata indignos
se fatebuntur: ollis inferiores, quorū vita proba-
bilis siet, præferuntur. sed & eisdem, nisi oppidō
vtileis ecclesiæ in aliis seruitiis fuerint, beneficia
auferuntur, aliis canonice conferuntur.

Ei quoque, qui triennio in suspensionis sen- 8. Cum
tentia permanserit, nec quæ habuit, nec quæ bonæ.
post indeptus fuerit beneficia retinere liceto, iis
spoliator.

Sanè quod de iis, qui propter aliqua peccata se 7. Ad
indignos fatentur, mox diximus, ita temperator. aures.
Ei, quæ homicidij etiā casualis cōscientia remor
debit, ne ad maiores ordines adscendat, con-
silium esto.

Ad abbates fermo redito.

Monasterii sui concanonicū regularem, etiam 12. Intel-
ad aliud monasterium talis ordinis adcessit, & leximus.

C ivi

De sacra vunctione.

monachus factus est , si tamen de superioris consilio ad eādem domum reuorsus erit, & laudabiliter in ea conuersatus , in abbatem ipsius monasterii præficere liceto.

ii. *Cum contingat* Cui abbatii ab episcopo secundūm morem præficiundorum abbatum manus impositio facta erit , si sacerdos existat , lectors per manus impositionem in suo monasterio solummodo faciundi licentia esto . Qui laici ad monasteria conuolantes à suis abbatibus tonsurati erūt, per primam tōsuram à talibus iuxta formam ecclesiæ datam clericalis ordo confertor.

De sacra Vnctione. Tit. 14.

i. *Cum re nisset.* EPISCOPO , cum consecrabitur , caput & manus ab episcopo , cui mandatum erit , assistentib⁹ ei duob⁹ episcopis secundūm more ecclesiasticum deliniuntor. Vnctionis duæ species sunt. Exteriori , quæ materialis est & visibilis , corpus : cor interiori , quæ spiritualis est & inuisibilis inunguntor . Illa huius signum esto . hæc in ecclesia sacramentum habetur. Oleum , quo exhibebitur , benedicitor . Id cathecumino rum vel infirmorū adpellator . Chrisma ex oleo & balsamo conficitor . Caput episcopi propter dignitatem & authoritatem , manus propter ministerium & officium inunguntor . Christo ecclesiæ capite facto principes amplius in capitne vnguntor . Ad brachium siue humerum vel armum vnc̄tio transfertor . P̄tificis caput chrismate consecrator , brachium principis oleo delinitor . Christiani omnes bis ante baptismū , pri-